

Drugsgebruik in Staphorst, 25 augustus 2020

'Staphorst heeft een drugsprobleem'. Het stond groots in de krant naar aanleiding van een onderzoek van de Jongerenraad in 2017. Het thema werd op de politieke tafel gelegd. Eind 2018 hebben we als raad het college verzocht zelf een verkennend onderzoek uit te voeren. Hoe is gesteld met het drugsgebruik onder jongeren in onze gemeente? Het resultaat is een GGD onderzoek, met conclusies en aanbevelingen. Ik wil een paar zaken uit het rapport lichten.

"Drugsgebruik is van alle tijden en zal ook altijd blijven". Een zinnetje uit het rapport dat mij triggerde. We moeten er dus niet om heen draaien. Ook hier in Staphorst wordt drugs gebruikt. De feiten....gelukkig gaat het met heel veel jongeren goed in onze gemeente. En dit onderzoek laat zien dat drugsgebruik weliswaar aanwezig is, maar niet in extreme mate. En op zichzelf zijn we daar blij mee. Hoewel, wanneer dit onderwerp in gesprekken ter sprake komt, blijven de verhalen over het gebruik, over de verkrijgbaarheid. *Het is van alle tijden en zal ook altijd blijven*.

Het onderzoek geeft ons ook een boodschap mee. Het rapport benoemt dat het drama en taboe van het onderwerp moet. Het is niet schadelijk, niet goed voor je gezondheid en er gaat soms een hele criminele wereld achter schuil, maar we moeten niet wegstaren, niet doen alsof het hier niet gebeurt. Er is meer bekendheid over het drugs, het is makkelijker te verkrijgen, jongeren praten er gemakkelijk over. Een ruime meerderheid van jongeren die drugs heeft gebruikt, zo zegt het onderzoek, liet zich door niks of niemand tegenhouden, omdat ze het zelf wilden proberen. En daar ligt een taak. In onze optiek hebben jongeren een eigen verantwoordelijkheid en laat ze die vooral ook houden. Laat ze in hun eigen kracht staan. Maar laten we er wel voor zorgen dat zij in staat zijn om goede en juiste keuzes en afwegingen te maken. Hoe? Door preventie, door goede voorlichting, door aandacht voor weerbaarheid en groepsdruk.

De boodschap wordt voorzien van opdrachten/ aanbevelingen. Allereerst aan ouders/opvoeders. Het rapport zegt dat oudere inwoners vaak hard en negatief oordelen over drugsgebruik. Voortkomend uit angst, uit onbekendheid, het ontbreken van signalen, aan kennis en inzicht. Ouders maken zich ook zorgen. Hoe moet ik hiermee omgaan, over het onderwerp dat ver van mij afstaat. Goed dat het college de opdracht oppakt om hierin -binnen allerlei geleidingen- het gesprek wil aangaan en interventies wil plegen..

De boodschap van het onderzoek richt zich ook tot onze samenleving. Wanneer het experimenteel karakter voorbij is en de fase van excessief gebruik in zicht komt: wat is dan intrinsieke motivatie van mensen om drugs te blijven gebruiken, soms maanden lang, zonder dat iemand het opmerkt. Waarom hebben zij dit blijkbaar nodig? En wat zegt dit over ons als samenleving? Staan wij voor hen open? Missen wij dan, als samenleving, iets? Staan wij wel voldoende voor hun klaar/open? Maakt u het bespreek wanneer u een vermoeden hebt? Waarom niet, of is dat zijn of haar probleem? Kunnen wij wel met elkaar het gesprek hierover voeren? Moeilijke vragen, waar ik ook in niet altijd een goed antwoord op kan geven. iets wat je ook niet vandaag op morgen kunt veranderen, maar het houdt ons wel een spiegel voor, een bewustzijn die we voor ons zelf moeten beantwoorden.

Misschien wel de belangrijkste bijvangst van het rapport. Het alcoholgebruik of -misbruik. 'Alle koetjes zijn kalfjes geweest'. Een treffende opmerking van een ouder in het rapport. Ach ja, we zijn

allemaal jong geweest, nietwaar? Een onderwerp dat meer op bekender terrein ligt. Normalisatie ligt daarin op de loer en overschrijdend gedrag eerder geaccepteerd. En ik weet het is een andere discussie het drugsgebruik, maar wel een situatie die meer zorgen baart. Ook belangrijk om hiermee aan de slag te gaan.

Tot slot voorzitter, het rapport geeft ons inzicht waar we verder mee kunnen met een boodschap en aanbevelingen. De oplegnotitie geeft ons voldoende houvast dat u, als college, deze boodschap adequaat oppakt. Maar uiteindelijk is niet een zaak van de gemeenteraad of van het college. Het is ook een boodschap en opdracht voor ons allemaal. Laten we daarmee aan de slag gaan, want juist dan kunnen we laten zien hoe krachtig onze Staphorster samenleving kan zijn.

Jan Carlo Bos

ChristenUnie Staphorst